

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

Ce se fac, ca să fiu mântuit?

Așa întreba odată temnișerul din Filipi, și în Fapt. Ap. 16:31 cetim răspunsul, pe care îl da Pavel și Sila. Ei îi ziseră: „Nimica, nimica nu vei putea tu face spre mântuirea ta, ea este deja terminată, ea este a ta; tu vei trebui numai să o primești și să crezi că ești mântuit pe veci“.

Întrebarea este importantă pentru noi toți, și ce vom voii mai bine, decât ca toți cetitorii să întrebe la fel și apoi după cuvântul „Crede în Domnul Isus Christos, și vei fi mântuit tu și casa ta“ să afle ca și temnicerul, bucurie cu toată casa, pentru că au devenit credincioși.

Adevărul despre moștenirea păcatului, ce apasă omenirea întreagă, nu se poate tăgădui. Oamenii sunt legați de păcat, fără voie. Moartea este plata păcatului, și precum noi suntem toți într'o stare îndepărtată dela Dumnezeu, suntem expuși per-

zării. Sentimentul nostru este trupesc, și pe cum era și la oamenii străvechi, așa este astăzi, noi oamenii nu voim a ne lăsa să fim muștrați de Duhul lui Dumnezeu, fiindcă suntem trupești (I. Moise 6:3) Sentimentul cărnii (trupesc) însă este contrar lui Dumnezeu. (Ps. 14: 23; Rom. 8:6.7.)

Noi să ne nezuim (trudim) mai întâi spre a intra în Impărăția lui Dumnezeu, însă pornirile noastre sunt rele din tinerețe. Noi suntem cu toții decăzuți și nedestoinici. Nu este nici unul care face bine, chiar nici unul. Unii vor crede cu siguranță, că dacă își vor îndeplini datorințelor lor religioase bisericești, atunci vor putea lăsa răspunderea mântuirii lor, asupra preotului sau a păstorului lor. Alți înse nici nu-și bat capul deloc cu mântuirea sufletului lor. Ei își vor ispăși tot mai mult în restul vieții, îndepăr-

tarea dela asemănarea chipului Lui Dumnezeu. Cel ce se predă păcatului, va deveni prin aceia, un om cu mintea zdruncinată, care însăși va fi nesimțitor față de lucrarea Duhului Lui Dumnezeu, și prin singura lui vină, se va face nevrednic de mila lui Dumnezeu, care lucrează prin duhul Sfânt. „Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie și nici nu le poate înțelege“ (1. cor. 2:14)

„Cu cât vom păcătui mai mult cu atât vom fi servii păcatului“. Va fi o decădere forțată tot mai adânc în interiorul necunoștinței și în contra lui Dumnezeu.

Isus Christos, Fiul lui Dumnezeu, ne lămurește Ioan 8:36: „Dacă Fiul vă va face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi“.

Noi singuri nu ne putem elibera, ca uni cari sunt legați, nici nu ne putem deslega ori răscumpăra, însă Christos poate și vrea să cheme la viață și pe cei morți sufletește, cu aceia că El ne curățește inimile și ne dă Duhul Său în noi. Cel ce nu are Duhul lui Christos, nu este al lui Christos.

Cel ce vrea să se mântuie, trebuie să fie supus Cuvântului lui Dumnezeu.

Acesta cere dela fiecare.

Recunoaștere și Pocăință.

Păcătosul trebuie să se întoarcă de pe calea largă, care duce tot

mai adânc în perzare și trebuie să se întoarcă la Domnul Isus să se predea și să se încredințeze cu totul lui. „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este supt cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți“ (Fapt. 4:12 Mat. 7:13.14; Fapt. 2:38) Numai cel ce intră prin poarta cea strâmtă a recunoașterii și a pocăinței și pășește pe drumul îngust urmele lui Isus fiindu-I lui supus, ajunge viață vecinică. „Fiu lui omului are putere pe pământ ca să ierte păcatele.“ (Mat. 9:6.)

Despre Isus mărturisesc toți profeții, că oricine crede în El, capătă iertare păcatelor (Fapt. 10:43.)

Dumnezeu vrea să ajte tuturor oamenilor și să-i aducă la cunoștință adevărului. O invitație sună: „Întoarceți-vă la Mine și veți fi mântuiți.“ Is. (45:22.)

Trad. de BINTIȚIANU.

Turnul Babel

Atunci și acum.

„Ajuns-am timpuri grele
Așa cum au prezis,
Profeții din vechime
Cum în scripturi stă scris“..

... Atunci Dumnezeu le-a încurcat limbile, așa că ne mai putându-se

înțelege uni cu alții, au încetat de-a mai zidi.

Astăzi însă Dumnezeu a încurcat mințile oamenilor, de pe tot pământul, și așa neștiind ce fac, zidesc cu toții, prăbușirea lumii; babelul cel mare.

Lumea întregă se află în cea mai mare încurcătură. Diplomații lumii întregi aleargă în toate direcțiile, chemând pe toate lumea să facă pace și să încete războiul. Dar pare-că lumea înțelege contrarul.

Înțelepții lumii depun cea mai mare luptă, ca se atragă prin înțelepțiune, pe toți oameni pe drumul cel bun. Nici aicia n'm ajuns scopul.

Lumea aleargă la extrem (Drumul cel mai rău).

Ministrii și toți reprezentanții popoarelor din toate țările, muncesc puternic zi și noapte, ca să aducă omenimei așa zisă: asigurarea vieții normale. Dar aceasta viața, încă este departe. Mizeria este la culme.

Preoți și păstori sufletești, ai tuturor limbilor și popoarelor, mai mult ca oricând însuflă credincioșilor lor, spiritul religiunii; crezând că, prin religie, lumea va ajunge la scpul dorit.

Și aceasta ne dă dovezi prea puține.

Văzând că acestea toate sunt așa, nu ne mai rămâne alta de zis. decât că: Dumnezeu a încurcat mințile tuturor oamenilor!

Nimenea nu-și poate explica, ce

este? Dece sunt toate relele câte sunt? Dece nu reușește nimica? Dece se strică tot ce-a fost bine?

Dece nu încetă războiul extern și intern? Dece nu se mai respectă glasul celor înțelepți? Dece se calcă în picioare legea? Dece atâta ură de rasă? Dece nu se primește îndrumarea atâtor preoți și păstori sufletești? Dece atâta imoralitate? De ce se dă frate pe frate la moarte? Dece copiii își uresc părinții? Dece nu se face dreptate oricui, fără căutare la față? In loc de iubire, de ce este ură, față de aproapele? Dece a perit rușinea? Dece domnește imoralitatea în locul pietății?

Oare nu ar trebui ca fiecare să-și pună aceste întrebări? ... Oare nu ne dăm siama, că cu toții, înconștient, ridicăm zidurile Babelului?

Oare nu sunt acestea toate semnele sau avertismentul lui Dumnezeu, cătră o lume decăzută? Vezi Profetul Iona 1:2; Geneza 6:5-7 Iona 3.

„Casa arde, și baba se peptână“

Babel se zidește și lumea doarme.

Dar ce faci tu! Popor al Domnului?

Te peptini și tu, când arde casa?

Dormi și tu, când Babel se zidește?

Vezi avertizmentul lui Dumnezeu prin Petru II. 3:

P. Boșorogan

Moartea Martirilor

(Tr. din Ungurește)

Duceți la moarte pe toți
 Cari cred în numele lui Cristos
 Numai o fată cu mine rămâne
 Lanțul pe ea eu singur voi pune
 Așa grăi odată un tiran de sân-
 ge setos
 Și animalele sfășieară pe cei
 credincioși
 Pe tine fată te las ca să trăești
 Fie că crezințați no tăgăduiești
 Dar fiind frumoasă ochii tăi de
 farmec
 Au făcut din mine prinsoner
 nemernic
 Nu nu vreau strigă fecioara
 Blestemat îți fie sfatul și a ta
 oară
 Tu pe domnul meu vrei săl pă-
 răsesc
 Dar eu și-în moarte lângă el
 stăruesc
 Ah nu așa fecioară pagubai de
 tine
 O roagă o încântă păgânul de
 jude
 Te fac o regină în palat strălucit
 Te privesc ca o floare foarte
 fericită
 Nu, nu vreau doamne apărământ
 Și dacă ochii mei sunt cei ce te
 fac mecă
 Nui vreau mai mult și îndatăi
 scoate
 Și-i aruncă sus la păgân pe masă

Dacă pentru mine zici că e pa-
 gubă
 Pagubă au fost și de ai mei
 frații cari muriră
 Tocmai pe mine mai găsit să
 mă faci ca pe domnul meu săl
 părăsesc
 Și în păcate să mă traji
 Lasămă lai mei frați ca să merg
 Ba chiar tu condumă că ochi
 'mii lipsesc
 Amoruți păcătoș numi trebuie
 Eu sunt logodită Isus e al meu
 mire
 Inlemnit stă mut păgânul
 Ascultând cei spunea mărtorul
 Iar când vede ochii ei pe masă
 Mai căși pierdu mintea
 Leșinat rămasă
 Plânge strigă într'una se zbate
 Si pe jos se trase aproape de
 fată
 Pe genunchiu se pune se roagă
 domnului
 Pe cari prin crezință acum îl
 primise
 Apoi sentoarse spre el fata de-
 ja oarbă
 Din a cărei față iertare lucește
 Scoală frate te iartă Domnul meu
 La sfârșitul luptei să laudăm pe
 Dumnezeu
 Dar acum hai să mergem
 Și amândoi plecară în anfiteatru
 rupti de lei muriră
 A lor suflete sus în cer sburase
 Păgânul pocăit și a lui Isus mi-
 reasă
 Tradusă de IDA COCU.

SURORILE DIN BETHANIA.

În micul sat Bethania, câți-va km depărtare de Ierusalim, două surori; Marta și Maria își aveau casa lor. Cu ele locuia Lazar, fratele lor. Niciodată singură dată nu se spune despre casă că ar fi fost a lui, ci întotdeauna este amintită ca aceea a Martei și a sorei sale Maria. În această casă dragălașă, Isus era bine venit întotdeauna. Ospitalitatea ei era mare încât ea primea și pe ucenicii lui Isus întocmai ca pe Domnul lor.

Biserica a avut obiceiul să pună pe Maria pe o treaptă mai înaltă decât pe Marta. Noi știm că Marta, la masă după învierea lui Lazăr, era întrucâtva năcăjită că sora ei o lăsase cu prea mult lucru, Ea a simțit că are lipsă de ajutor. Fiecare îngrijitoare de casă va recunoaște că nu este o încercare mică s'o vezi pe Maria cu mâinile încrucișate învălită în cugetări spirituale și sorbind cuvintele lui Isus, când era mult de lucru și lucrurile practice din casă păreau a cere atenție. A fost o înclinare a condamna pe Marta și reproșul lui Cristos îndreptat către Marta, a fost adeseori rău înțeles. Mi-se pare că-L aud spunând în cuvinte dulci și blânde, „Marto, Marto, de multe te îngrijești dar, Maria și-a ales partea cea bună, care nu va fi luată dela ea”. „Marto,

tu ești ocupată cu grija slujirii, dar nu uita că una este de trebuință”.

Da, una este de trebuință! A pune mâna pe viața vecinică și a avea împărtășire cu Isus, este mai prețios decât toate lucrurile din lume. Și totuși dacă ar trebui să alegi o femeie care să îngrijească bine casa, femeie care se facă pe oameni să se simtă bine în căminul ei; eu mi-aș alege pe Marta. Marta este vrednică de iubit și de admirat întocmai ca Maria... Marta a crezut numai decât ceiaze Isus i-a spus, că fratele ei va învia. Către ea a zis Isus: „Eu sunt învierea și viața”. Marta a fost aceea care a zis, „Eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care vine în lume”.

(Va urma)

NUMAI ISUS POATE MERGE CU NOI.

G. MAJER

O fetiță zăcea greu bolnavă pe patul morții. Tațul ei ședea trist lângă ea, medicul a fost earăș earăș la ei și la plecare, i-a șoptit ceva la ureche sârmanului părinte... Copila însă a observat aceasta și întrebă: „Tată, ce a zis? voi muri?” A răspunde era foarte greu. Se putea oare ca să spună el o minciună sârmanei lui fetițe care era pe moarte?

Nu, aceasta nu o putea face. In-

se a-i spune deplinul adevăr, era tot atâta de greu, pentru inima sângerândă a unui părinte. Dar trebuia ca să-i dea un răspuns; după ce-și înecă un suspin ascuns, îi zice: „Este puțină speranță“.

Din răspunsul acesta, copila înțelese că puțină speranță înseamnă că ea va trebui să moară și zise tatălui ei: „Tată, dacă voi muri eu, vei veni și tu cu mine? . . .—Eu am văzut odată o groapă, și mie mi-e urit singură acolo“.

„Eu nu pot veni cu tine, draga mea copilă, răspunse bietul tată, înecându-se în plîns“.

„Dar atuncia trebuie ca să vină mama cu mine“!

„Nici ea nu poate veni cu tine“.

Atunci sărmana fetiță se întoarce spre perete și începe a plînge cu amar. După un timp, încetă de a plînge și chemă la sine pe tata și pe mama ei și le zice: „Acuma știu cine poate merge cu mine, Domnul Isus, El merge cu mine și cu El nu-mi este urit nici în groapă“. O! dacă voi nici unul nu puteți merge cu mine, știu eu cine merge, Do . . . Is . . . și cu acestea cuvinte pe buze, micuța copilă a zburat în brațele Domnului Isus, care a dus-o în rai.

Noi știm însă ceva mai mult decât micuța fetiță muribundă, dacă Isus este Domnul și păstorul nostru; atunci ne sună nouă Ps. 23, 4. „Chiar dacă ar trebui ca să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mîngieie“.

Prelucrare de P. Binfințianu

ADUCEȚI ROADĂ

„ . . . v'am rânduit să mergeți să aduceți roadă și roada voastră să rămână“ Ev. Ioan 15:16

În fiecare om, mântuit să naște o dorință să spună și la alți despre mântuire. Aceasta dorință începe odată cu venirea noastră la Hristos.

Domnul Isus Hristos a avut aceasta dorință în tot timpul misiunii Sale, pentru aceea și ucenici Săi au fost învățați cum să aducă și pe alți la Hristos; adică să aducă roadă. Domnul Isus Hristos în tot locul și până la sfârșitul veacului va fi cu noi Mat. 28:20 dacă aducem roadă.

Ceace este pentru un om respirația (răsuflarea) aceea este pentru o biserică câștigarea sufletelor; o biserică vie va fi totdeauna la înălțimea chemării ei și ea va aduce o radă pentru care Dumnezeu va fi proslăvit Ev. Ioan 15:8 v. Fiecare om mântuit sau fie care biserică dacă nu aduce roadă nu va dăinui și chiar dacă va fi până la un timp, totuși acela om nu se poate considera mântuit și aceea biserică nu se poate considera ca o biserică vie. Napoleon a zis în ani săi de prosperitate „Cuceririle m'a făcut să fiu aceea ce sunt și când voi înceta de a mai cuceri voi înceta a mai exista“. Și așa a și fost. . . .

Cât de mult să bucură un părinte de fiul său, mai ales când începe a câștiga câte ceva în familie. Tot așa să bucură și Domnul Isus Hris-

tos când începem a aduce roadă întru onoarea Sa.

La Marea Galilei, sau Tiberiadiei când S'a arătat Domnul după înviere ucenicilor Săi ei au văzut când au venit la țărnișă de cărbuni, pește pus deasupra și bine și cu toate acestea Isus le-a zis: „Aduceți din pești, pe cari i-ați prins acum Ev. Ioan 21:10 (Din rodul vostru)

IOAN DAN.

Căsătorie.

În ziua de 31 Ianuarie a. c. în comuna Hăpria, a avut loc cununia rel, a fr. Ioan Filipescu cu sora Ana Popa. Actul s'a ținut în bis. baptistă din loc, de cătră diaconul Ieronim Schiau.

Binecuvântarea lui Dumnezeu să se reverse peste tînăra pereche.

SERBARE

În ziua de 21 Februarie, a. c. corul vocal și instrumental din Lupeni, sub conducerea fraților P. Stoica și N. Ardelean, a dat o frumoasă serbare, la a care luat parte un număr public.

Programul a fost deschis prin o cetire biblică și vorbire de către fr. Negrila Tovie, care a arătat însemnătatea muzicii în biserică. Referitor la acest subiect a mai vorbit și fr. Max Henrick pe limba maghiară. Surorile: Filip Leonora, Iancu Iuliana și Stanciu Carolina, au declamat frumoase poezii cu aceasta ocazie.

Atât corul vocal cât și cel instrumental a înfonat cele mai frumoase bucăți muzicale.

Dorim ca Domnul să dea binecuvântare peste osteneala copiilor Săi.

O participantă.

PATRU ZILE ce nu vor putea fi uitate, au avut frații de pe Valea Hațegului. Cu ocaziunea sosirii între ei, a Dr. lui Everet Ghill reprezentantul Bordului de misiune a Convenției de sud, care însoțit de fr. D. Pascu a ținut un curs biblic în biserică baptistă din Cirnești, la care au luat parte o foarte mare mulțime de frați și surori din amândouă cercurile de misiune Hațeg și Bretea R. În cele patru zile, frățietatea a fost mult însuflețită de inspirația Sfintă, ce le-a insuflat-o frațele Dr. Ghill, prin prelegirile frumoase ce le-a predat în plină putere a Duhului Sfint.

La acest curs, pe lângă toți predicatorii cercuali, au mai luat parte și frați I. Mirza și P. Boșorogan președintele Comunității noastre.

Binecuvântare lui Dumnezeu să se reverse peste poporul și peste bătrînii Săi.

P. B.

În ziua de 31 Ianuarie 1932, în biserica din Lupeni, a avut loc conferința anuală a cercului bisericesc „Valea Jiului.” Cu această ocazie am fost cercetați de mai mulți frați, din diferite localități. Am avut fericirea să avem în mijlocul nostru și pe fratele Ilie Mârza, care în timpul celor 5 zile cât a stat între noi, ne-a adus mari bucurii sulfetești, prin cursurile biblice și Evanghelizările ce le-a desfășurat în biserica noastră. Dânsul a arătat datorințele fiecărui membru de-a aduce sufletele la Cristos.

Rugăm pe Domnul să dea binecuvântare peste lucrul martorilor Săi și pe noi să ne ajute a practica, tot ce este plăcut Lui.

E. L.

Societatea Femeilor „Lupeni” a făcut următoarele dărnicii în anul 1931

A ajutat pe mai multe persoane cu suma de 4714 Lei	
Pentru comunitate	740 „
La misiune cu	2848 „
Pentru Orfelinat	1500 „

Total . . . . . 9802 Lei

Afară de aceste a mai făcut și alte ajutoare: ca hăinuțe, fețe de perine etc.

Adevăruri Axiomatice

Ura e negativă și stearpă, ea nu poate fi bun sfātuitor.

Nu mai iubirea e constructivă și rodnică.

Ura poate distruge ceiace există, dar nu e în stare se pună nimic, în loc, pe când iubirea poate muta

munții din loc.

Tot ce există e izvorât din iubire.

Măsura iubirei o dă puterea de abnegațiune, de lepădare de sine, de jertfă.

Culese de EUG. POP.

BOABE.

—Deasupra porții la intrarea într'un cimitir din Vestfalia stă scris: „Doamne, lasă-ne se murim, mai înainte de-a muri, ca să nu murim, când vom muri”.

— Viața trece ca un vis și nimene nu va putea duce cu sine, decât aceiace au depus în mâna lui Christos.

—Un Negru African a zis odată a „Pe când auzeam istoria restignirei lui Isus, osindeam pe evrei și pe Pilat; înse decând eu înțeleg aceasta, mă osândesc pe mine.

Trd. P. B.

Societate Femeilor, Tăuț jud. Alba.

In anul 1931 au făcut următoarele donațiuni: la casa săracilor Lei 200	
ajutor la misiune — — „	55
ajutor la o fetiță săracă — „	30
un abonament la Glasul	
Evangheliei — „	30
ajutor la milă — — — „	20
la un misionar — — — „	20
la caseria cercului — — „	20
Ajutor la comunitate — „	18

Total Lei 393